

[Ebba Strange]

grund af deltagerbetalingen, og jeg må indrømme, at da jeg så, at den nye regering bare genfremsatte den tidligere regerings forslag, var jeg forberedt på at skulle gå på talerstolen og skælde Socialdemokraterne ud, fordi de nu var gået med til, at der må brugerbetaling til på området. Men det har de altså ikke, kan jeg forstå; der vil komme nogle ændringer.

Hvad disse ændringer går ud på, er jo svært at forstå ud fra det, ministeren sagde. Det, der var essensen i det, ministeren sagde, var, at deltagerbetalingen ikke må forhindre nogen i at deltage. Sådan har jeg noteret ministeren for at have sagt. Men jeg er selvfølgelig spændt på at se forslagene på skrift, når vi nu kommer i gang med udvalgsbehandlingen.

Så vil jeg sige, at jeg synes, det lyder fornuftigt at lave et råd om åben uddannelse, for jeg tror, det er et område, som vil få stigende betydning, og et område, som det kan være vigtigt at følge nøje. Ikke mindst med de bemyndigelser, der i forslaget ligger til ministeren til at oprette og nedlægge uddannelser, lyder det fornuftigt med et råd. Det kan godt være, at sammensætningen af dette råd kan blive et diskussionspunkt, når vi når frem til det, men vi må se, hvordan ministeren vil foreslå det sammensat, og så må vi se, om vi synes, det er godt.

Jeg har et par andre spørgsmål, som vedrører forslaget, sådan som det ser ud. Umiddelbart synes jeg, det er en meget god idé at lave det dér konkurrencenævn, eller hvad vi nu skal kalde det, men jeg må alligevel problematisere den måde, det er beskrevet på. Det er beskrevet sådan, at nævnet skal vurdere, om skolerne påfører private institutioner ubillig konkurrence. Kunne man ikke også forestille sig, det skulle ske den anden vej: at der ikke kommer nogen discountuddannelser i privat regi, som forsøger at udkonkurrere skolernes uddannelser?

Jeg er i det hele taget lidt bekymret over den konkurrencementalitet, der kan brede sig på dette erhvervsuddannelsesmarked, især hvis vi kommer i en situation, hvor søgningen er mindre, for vi har jo én overordnet forpligtelse, og det ved jeg undervisningsministeren er enig med mig i: at sikre, at der er kvalitet i de uddannelser, der bliver tilbudt, uanset om de tilbydes i offentligt eller privat regi.

Derfor skal jeg slutte med et spørgsmål, for jeg fik måske ikke tilstrækkeligt fat i den sidste

af de ændringer, ministeren nævnte han ville indføre: at uddannelserne naturligvis skal ligge inden for Undervisningsministeriet. Javel, men vi opererer jo i dette forslag med, at private institutioner også kan udbyde åben uddannelse og efteruddannelse. Det er derfor, vi skal have det dér konkurrencenævn. Jeg vil godt spørge, hvordan de to ting svarer til hinanden. Hvad er tanken?

Til sidst vil jeg sige, at jeg synes, det er godt, at der kommer tilskud til skolerne til tompladsstuderende, for det er helt givet, at en taxameterbetaling for tompladsstuderende vil skabe et yderligere incitament for skolerne til at fylde de tomme pladser op.

Endelig skal jeg sige, at vi er tilfredse med den lidt større frihed, der i forslaget ligger til institutionerne.

Kim Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, hr. Kørpe Christensen, er optaget af andet møde i øjeblikket og jeg trak det korteste stykke ventilgummi, skal jeg som fredagsordfører give dette forslag et par ord med på vejen.

Vores udgangspunkt, som det har været diskuteret under tidligere punkter på dagsordenen, er, at vi slet, slet ikke er tilhængere af den udvikling, der er sket i de senere år, hvor det nærmest er blevet et politisk mål i sig selv at lave mest mulig uddannelse og proppe folk ind på kurser i et spinkelt håb om, at man i hvert fald får givet de pågældende mennesker lidt uddannelse. Vi følger derfor med nøjagtig samme bekymring, som andre har givet udtryk for, de rapporter osv., der viser, at vi ikke længere er så gode i Danmark, som vi egentlig troede vi var.

Vi mener, at det, der er galt, er, at tingene er alt for centralt styret. Initiativet skal flyttes fra det offentlige ud til virksomhederne, ud til dem, der har behovene. Derfor har vi i al fredssommelighed introduceret et nyt begreb, nemlig erhvervsrelaterede uddannelser, hvor initiativretten i stedet for at ligge i den offentlige sektor skal ligge i den private sektor – både initiativretten til at formulere indholdet af uddannelserne og initiativretten til at gennemføre dem. Men det er jo ikke det, dette forslag går ud på, og det vil vi så på givne foranledning komme med vores eget forslag om.